

Državi praznici u suvremenom društvu služe za održavanje povijesnih događanja u svijesti stanovništva. Radi se o onim naročito odabranim događajima, povijesnim simbolima, na kojima se zajednica i osniva. Taj povijesni kontinuitet u životu građana, pojačan je time da se na te praznične dane radni dio stanovništva oslobađa od obaveza rada. Tako se pojačava efekt tih simbola, vezujući ih uz osjećaj ugone. Ovih se dana raspravlja o potrebi smanjenja broja Državnih praznika, što će Vlada predložiti Saboru. To se obrazlaže potrebom veće štednje i efikasnosti u radu u vrijeme recesije. Izvještava se o ukidanju tri državna praznika sa slobodnim danima i to ovim redom: Dan antifašističke borbe, Dan državnosti, te vjerski blagdan Tjelovo. Republika Hrvatska ima četrnaest dana takvih praznika. Osam vjerskih te šest svjetovnih. Od ovih šest Nova godina je opći praznik, a obilježava ga i Katolička crkva. Opći praznik je i Praznik rada. Tri praznika – Dan državnosti, Dan domovinske zahvalnosti i Dan neovisnosti evociraju povijesna događanja iz recentne povijesti neovisne Republike Hrvatske, a od nešto starije tu je jedino Dan antifašističke borbe, kako je nazvan dan osnivanja Sisačkog partizanskog odreda, prvog u Hrvatskoj, ali i okupiranoj Evropi. Tim je praznikom potvrđen stav izražen u Ustavu republike Hrvatske, i naveden u Izvorišnim osnovama da je Republika Hrvatska suverena država što se očituje: "... – u uspostavi temelja držane suverenosti u razdoblju drugog Svjetskog rata, izraženoj nasuprot proglašenoj Nezavisnoj Državi Hrvatskoj (1941.) u odlukama Zemaljskog antifašističkog vijeća narodnog oslobođenja Hrvatske (1943.), a potom u Ustavu Narodne Republike Hrvatske (1947.), ...".

Ovaj skup, Redovna skupština Udruge antifašističkih boraca i antifašista Grada Rijeke u 2012 godini, smatra umanjivanje značenja ovog praznika neprihvatljivim, kako radi navedene ustavne odredbe, tako i zbog značaja koje antifašizam ima u stvaranju novog poretka nakon pobjede antifašističke koalicije nakon Drugog svjetskog rata i stalne potrebe da se antifašizam održi u svijesti svih naroda i organizacija u koje se narodi i države udružuju, u čemu ističemo Europsku uniju.

Naglašavamo da u proteklih dvadeset godina, i unatoč navođenja antifašističkog opredjeljenja u Ustav, Narodnooslobodilačka borba i njene neosporne tekovine sustavno su marginalizirani. Navodimo samo u ništenje tri hiljade spomenika, u najvećem broju posvećenih borcima palim u borbi protiv nacifašizma i žrtvama fašističkog terora; ispuštanje te povijesti ili njeno iskrivljeno prikazivanje u školskim udžbenicima; drastično smanjenje ostvarenih prava boraca protiv nacifašizma. Nadamo se, da nakon zrelog promišljanja, prijedlog o smanjenju broja praznika s neradnim danima, neće se odnositi i na tako značajan datum u životnoj stvarnosti Republike Hrvatske.